

11. ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΜΥΡΒΛΥΤΟΥ,
ΕΥΧΗ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗ¹

Εὐχή ἐξομολογητική εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν γλυκύτατον, ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν καὶ συντεθεῖσα κατὰ τὸ ζκζ' ἔτος (=1518/9) ἦν ὀφείλει λέγειν πάντοτε ὁ ποθῶν συγχωρήσεως τεύξασθαι τῶν αὐτοῦ ἀγνοημάτων καὶ παραβάσεων τῶν ἑαυτοῦ συνθηκῶν· ἐξαιρέτως δὲ ὑπὸ τῶν μοναχῶν καὶ μεγαλοσχημῶν, ἐν τῇ τῶν θείων μυστηρίων μεταλήψει².

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με τὸν ἀνάξιον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἰλάσθητί μοι τῷ τάλαιπῶρῳ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς μακαρίας Παρθένου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, συγχώρησόν μοι ὅτι οὐδὲν ἐποίησα ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ δός μοι κατὰ τὴν σὴν χρηστότητα βαλεῖν ἀρχὴν ἀγαθῆν.

Ἐξομολογοῦμαι σοι, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· χαρακτήρ καὶ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ εὐλογημένου σου Πατρός· ὁ δι' ἡμᾶς γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα καλέσης ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· ὅσα σοι ἤμαρτον· ὅσα παρώργισα· ὅσα εἰς ἀγανάκτησίν σου διεπραξάμην, ὡς ἐνώπιον τοῦ ἁγίου θρόνου τῆς δόξης σου παριστάμενος· ὡς τῶν ἀχράντων σου ποδῶν ἐφαπτόμενος καὶ ἃ συντετριμμένη καρδιά προσφέρω τὰς πράξεις μου· ἀπὸ πρώτης μου ἡλικίας, ὑπὲρ ἄσωτον, ἀσώτως ἐβίωσα· πᾶσαν ἁμαρτίαν, πᾶσαν κακίαν καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐφεῦρον. Τὸ γὰρ ἐν ἐμοὶ κατ' εἰκόνα σου μολύναι ἤχρῃωσα· τὸ θεότευκτον ἄμφιον ἐρρύπωσα καὶ

ἀνάξιον τοῦ βασιλικοῦ γάμου ἐποίησα· τὴν σφραγίδα τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἔλαβον, Κύριε· τὸν χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας ἐφόρεσα· τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ υἰοθετήτην· ἀπελούσθην· ἐκαθάρθην· ἡγιάσθην· υἱὸς φωτὸς ἀνεδείχθην, καὶ Θεοῦ δῶρον ἐκλήθην· ἀλλὰ μοχθηρία γνώμης καὶ ἀφροσύνη νεότητος, ἀκαθέκτοις ὄρμαϊς ἐξακολουθήσας, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτον ὡς οὐδεὶς.

Ἥμάρτον Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· ἐν παιδοφθορίαις· ἐν μαλακίαις· ἐν συνδυασμοῖς· ἐν συγκαταθέσεσιν· ἐν ἀρσενοκοιτίαις· ἐν πορνείαις· ἐν αἰσχροῖς καὶ ἀρρήτοις μίξεσι, ἐμψύχων τε καὶ ἀψύχων· ἐν φόνοις· ἐν φθόνοις· ἐν βασκανίαις· ἐν μνησικακίαις· ἐν ἐπιορκίαις· ἐν βλασφημίαις· ἐν ἐπαιδίαις· ἐν φαρμακείαις· ἐν περιάπτοις· ἐν μέθαις· ἐν ἀδικίαις· ἐν πλεονεξίαις· ἐν παραχορτασμοῖς· ἐν κλεψίαις· ἐν ψεύδεσι· ἐν ψευδομαρτυρίαις· ἐν ἱεροσυλίαις· ἐν λαθροφαγίαις· ἐν γαστριμαργίαις·³ ἐν ἀπάταις· ἐν λοιδορίαις· ἐν ὕβρεσιν· ἐν κονδυλισμοῖς πτωχῶν· ἐν ὀνειδέσι· ἐν δέλτοις παραχάξας τὸ δίκαιον· ἐν ἐπιβουλαῖς· ἐν συκοφαντίαις· ἐν συμβουλίαις πρὸς ἀμαρτίαν· ἐν δοσοληψίαις· ἐν ἤθεσι καὶ ἐσθιάσεσι καὶ συνδιαγωγαῖς ἐθνικῶν· ἐν ἀντιλογίαις καὶ παρακοαῖς καὶ κατάραις γονέων καὶ πνευματικῶν πατέρων· καὶ οὐ μόνον ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα καὶ ἔπραξα, ἀλλ' οὐδὲ ἃ νοῦς ἀνθρώπου ἢ δαίμονος ἐξευρεῖν δύναται ἢ ὀνομάσαι, ταῦτα ἐξεῦρον καὶ πέπραχα· λόγῳ· ἔργῳ· γνώμῃ· διαθέσει καὶ διανοίας κινήμασι καθ' ἐκάστην· καὶ ἐξαγορεύω σοι αὐτά, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατε Ἰησοῦ. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀναρίθμητα ὄντα

καὶ ἀνώνυμα καὶ ἄρρητα καὶ ἀνενομήτα, ἢ σὴ ἀγαθότης ἐπίσταται, καὶ συγχωρήσοί μοι ἅπαντα, ὡς οἶδας καὶ ὡς θέλεις.

Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν με τὸ σχῆμα καὶ Θεοῦ δόσις κληθῆναι, τοῖς αὐτοῖς καὶ χεῖροσι περιέπεσον· καὶ ὡς κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐτράπην ἔμετον· πράξει· γνώμη· λόγῳ· θέσει καὶ διανοίᾳ· οὐδεμίαν ιδέαν κακίας καὶ πονηρίας καὶ περιεργείας καὶ αἰσχροπραγίας· καὶ βδελυρίας, ψυχικῆς καὶ σωματικῆς, εἴασα ἄπρακτον· καὶ τὰς συνθῆκας τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ τοῦ σχήματος, μυριάκις ἠθέτησα· καὶ ὡς ὕς (γουρούνι) ἐπὶ τὸν βόρβορον τῶν παθῶν ἐκυλίσθην· καὶ γέλωσ δαιμόνων καὶ ἀνθρώπων κατέστην, καὶ χλευασμὸς τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος· ὅθεν καὶ τρίτον συνεθέμην, ὁ καθ' ἐκάστην παραβαίνων τὰς ἀγίας ἐντολάς· καὶ τὸ μέγα καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα τὸ δοκεῖν ἔλαβον, ὁ ἀνάξιος καὶ τῆς Χριστιανῶν κλήσεως· καὶ Θεοῦ φίλος ἐκλήθην, ὁ τὰ Θεῷ ἐχθρὰ πράττων καὶ πράξας· καὶ τὸ μὲν σχῆμα καὶ τὴν κλῆσιν ἀμείβων, ἐμαυτὸν ἀπατῶ· ἢ γὰρ μοχθηρὰ γνώμη, τοῖς προτέροις καὶ χεῖροσι καὶ δεινότεροις ἐπιμένει· καὶ ἵνα τὸ ἀληθὲς εἴπω, τῷ κωδίῳ (μὲ τὴν προβιά) βούλομαι τὸν ἔνδον λύκον καλυῦσαι· τὸ σῶμα περιέθηκα σχῆμα εὐλαβείας ἐνώπιον τῶν θεατῶν, ἢ δὲ ψυχὴ κεκλύλισται ἐν λογισμοῖς καὶ πάθεσιν ἀτιμίας καὶ βδελυγμίας· τί πλανᾷ με τὸ σχῆμα, ξένον ὄντα τῶν ἔργων καὶ ἀρετῶν καὶ τὰ ἐναντία ποιοῦντα ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· οὐαὶ μοι, ποία αἰσχύνη με καταλάβοι, ὅταν ὄψωνταί με κατακριθέντα οἱ νῦν μακαρίζοντές με· οἴμοι, οἴμοι· φοβοῦμαι τοὺς νῦν εὐλα-

βουμένους μοι, ὅταν ἐνώπιον αὐτῶν αἰσχυρθῶ διὰ τὰς κρυπτάς μου ἁμαρτίας· οὐαί μοι, ὅτι διὰ τοὺς ὀρώντάς με σωφρονῶ, ἔσωθεν δὲ αἰὲν πορνεύω· ἐντυγχάνω τοῖς ξένοις πάθεσιν, καὶ ἀπασχολούμενος εἰς λήθην τῶν ἡμετέρων ἔρχομαι· ἐπιπλήττω τοὺς κάμνοντας, τυφλὸς ὢν αὐτός· ἰατρὸς θέλω γενέσθαι ὁ ἄθλιος τῶν παθῶν, αὐτὸς ἐγὼ ὑπ' αὐτῶν αἰχμαλωτιζόμενος· οὐπω εἰς ἐπίγνωσιν καὶ ἀλήθειαν ἦλθον, καὶ ἄλλους ἐξ οἰήσεως διατάσσω· ἐν ἁμαρτίαις κατασπιλοῦμαι, καὶ ὡς δίκαιος θέλω νομίζεσθαι· πάσης αἰσχυρᾶς ἐνθυμήσεως καὶ ἀκαθαρσίας καὶ ρυπαρίας, εὐρετήριον καὶ δοχεῖον καὶ θησαυροφυλάκον πεφυκώς, καὶ ἐὰν μή τις εἴπη μοι “ἡ ἀγιωσύνη σου”, ἄχθομαι αὐτόν· ἐν ἐκκλησίᾳ ἰστάμενος καὶ εὐχῆ, τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καταρρυπῶ ἐν ρυπαροῖς καὶ ἀσέμνοις λογισμοῖς καὶ κενοδοξίᾳ καὶ μνησικακίᾳ καὶ ἀνθρωπαρεσκείᾳ· καὶ φθόνῳ καὶ κατακρίσει· οὐ μόνον γὰρ ἐν οἷς ἀθλίως περιπέπτωκα πάθεσι ἐν τούτοις ὡς αἰχμάλωτος περιάγομαι, ἀλλ' εἰς ἃ ἐξ ἀλλοτρίων πράξεων εἰς ἀκοὴν ἐλθόντων, ἢ ὀραθέντων, ἐμαυτῷ συνάγω πονηρὰ εἶδωλα, ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος σκεπάζω αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· οὐαί μοι, ὅτι περὶ σωφροσύνης διαλεγόμενος, τῇ ἀσελγείᾳ τὸν νοῦν καὶ τὸ σῶμα καταμαίνομαι· ὄντως σχῆμα εὐσεβείας περικείμει, καὶ οὐ τὴν δύναμιν.

Κυρίε μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· ὁ Θεὸς τῶν οἰκτιρμῶν· ἡ τοῦ ἐλέους ἄβυσσος· ὁ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων· ἐμὲ μετανοοῦντα ἀρτίως καὶ πίστει προσερχόμενον ὑπόδεξαι καὶ οἰκτείρησον· ἐλέησον τὴν ἐμὴν καρδίαν, τὴν συντετριμμένην τοῖς πάθεσι καὶ τε-

ταπεινωμένην ταῖς ἁμαρτίαις καὶ κατακεκριμένην ὑπὸ τοῦ συνειδότος, ἐπὶ τὸ μὴ φυλάξει τὰς ἱεράς συνθηκάς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, καὶ τοῦ θείου καὶ μεγάλου σχήματος τῶν μοναχῶν· καὶ νῦν διὰ τὰς αὐτὰς καὶ τὰς προτέρας ὑποσχέσεις, στενάζω καὶ ὀδύρομαι, ἐλεηθῆναι δωρεὰν καὶ μόνη χρηστότητι συγχωρηθῆναι πιέσεων, καὶ τῶν κολάσεων ἐλευθερωθῆναι ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ναί, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτετέ μου Ἰησοῦ, σῶσον με ἀπεγνωσμένον καὶ σοὶ μόνῳ τὰς ἐλπίδας ἀναθεμένῳ, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς ἐλπίδος καὶ προσδοκίας μου· οἰκτείρησόν με, τὸν τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς ἐπικαλούμενον· καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον· λεύκανον τὸν ρυπωθέντα μοι χιτῶνα· διάσωσόν με, τὸν ἄσωτον· μὴ κατακρίνης με, τὸν κατακεκριμένον· μὴ παραδώης νοητοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· μὴ τῇ φλογὶ τῆς γεέννης καταδικάσης με, διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑποσχέσεων καὶ τῶν ἱερῶν συνθηκῶν τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου σχήματος· εἶπα γὰρ φυλάξει, καὶ οὐκ ἐφύλαξα· ὑπεσχόμην ποιῆσαι, καὶ οὐκ ἐποίησα· συνετάξαμην ἐργάσασθαι, καὶ οὐκ εἰργασάμην· ὠμολόγησα, καὶ τὴν ὁμολογίαν ἀπηνρησάμην· ἠθέτησα τὰς συνθηκάς· τὰς ὑποσχέσεις παρέβην· ὡ πόσων ἀγαθῶν ἐξεβλήθην! ὡ ποίας βασιλείας ἐξέπεσα! οἴμοι τῷ τάλας, πέλω καὶ κατεσπίλωμαι! οὐκ ἐφύλαξα γὰρ τὸ μοναδικὸν ἐπάγγελμα· οὐκ ἐπλήρωσα τὰς ὑποσχέσεις· ἐκουσία μου βουλῇ προσῆλθον σοι τῷ Κυρίῳ μου καὶ συνεθέμην ἀποτάξασθαι τῷ κόσμῳ, καὶ παραμένειν ἐν τῷ μοναστηρίῳ καὶ τῇ ἀσκήσει, καὶ οὐ παρέμεινα· ἀπετα-

ξάμην τῷ κόσμῳ, καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ διάγω τῷ λογισμῷ·
 ὑπεσχόμενη μέχρι θανάτου σώζειν τὴν ὑπακοήν, καὶ αἰεὶ
 παρακούω· ὠμολόγησα πᾶσαν θλίψιν ὑπομένειν τοῦ
 μονήρους βίου, καὶ οὐδεμίαν ὑπομένω στενοχωρίαν·
 ὑπεσχόμενη κακοπαθεῖν διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν
 Οὐρανῶν, καὶ οὐ κακοπαθῶ· ἄγγελοι θεῖοι τότε παρί-
 σταντο ἀπογραφόμενοι τὰς ὁμολογίας μου ἅς μέλλω
 ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῷ φοβερῷ κριτηρίῳ, καὶ τί ποιήσω ὁ
 πανάθλιος! ἔμαθον τὴν τελειοτάτην ζωὴν, καὶ τὴν πο-
 λυαμάρτητον βαδίζω ὁδόν· ὑπεσχόμενη στερηθῆναι καὶ
 νεκρωθῆναι τῷ κόσμῳ, καὶ οὔτε ἐστερήθην οὔτε ἐνε-
 κρώθην ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς· ἀπεταξάμην συγγενείαις
 καὶ ἑταιρίαις συνήθεσι, καὶ ραθύμως τούτοις συνδια-
 τρίβω τῷ λογισμῷ· ἀπεταξάμην ταῖς βιωτικαῖς φροντί-
 σι, καὶ μέσον τούτων ἀναστρέφομαι· συνεταξάμην ἄραι
 τὸν σταυρὸν καὶ ἀκολουθῆσαι, καὶ οὐκ ἠκολούθησα·
 ὑπεσχόμενη καταλιπεῖν τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου καὶ ἀπο-
 λαστικά, καὶ οὐδὲ ἐν ἐξ αὐτῶν κατέλιπον· ὠμολόγησα
 φυλάξαι σαρκὸς ἐγκράτειαν καὶ ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ
 ἀνεγκρατῶς καὶ ἀνευλαβῶς διάγω πάντοτε· συνεθέμην
 πεινᾶσαι, διψῆσαι, γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναι, χλευα-
 σθῆναι, καὶ ἰδοὺ τρυφῶ· καὶ σπαταλῶ· καὶ καλλωπίζο-
 μαι· καὶ ὑβρίζω· καὶ κατακρίνω· καὶ λοιδορῶ· καὶ κατα-
 λαλῶ· καὶ μνησικακῶ· καὶ φθονῶ· καὶ ὀργίζομαι· καὶ
 θυμοῦμαι· καὶ ὑπονοιάζομαι· καὶ διαβάλλω· καὶ γαστρι-
 μαργῶ· καὶ ἡδυπαθῶ· καὶ καυχῶμαι· καὶ κενοδοξῶ· καὶ
 ὑποκρίνομαι· καὶ ψεύδομαι· καὶ ἀναισχυντῶ· καὶ ἄλλος
 ὢν αὐτός, ἄλλως φαίνομαι τοῖς ἀνθρώποις· καὶ πράξε-
 σι, καὶ λόγοις, καὶ προλήψεσι· καὶ διανοίας κινήμασι,

καὶ μετρίοις ἐπιτηδεύμασί τε καὶ σχήματι, καὶ πεποι-
 ημέναις δαιμονιώδεσι ὑποκρίσεσιν, διὰ πασῶν τῶν
 αἰσθήσεων ἐμαυτὸν καταχραίνω· ὑπεσχόμεν χαίρειν ἐν
 πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς, καὶ μικρὸν πειρασμὸν οὐχ ὑπο-
 φέρω, ἀλλὰ καὶ πειρασμοὺς καὶ θλίψεις ἑτέροις πολλοῖς
 ἀναιτίοις αἴτιος γίνομαι· ὑπεσχόμεν τὴν ἠκριβωμένην
 ζωὴν, καὶ τὴν στενομένην βαδίζειν ὁδόν, καὶ ἰδοὺ τὴν
 πλατεῖαν καὶ εὐρύχωρον ὁδεύω· ὑπεσχόμεν κα-
 τορθῶσαι ταπείνωσιν· εὐλάβειαν· ἀγάπην· φιλαδελ-
 φίαν· σιωπὴν· ἡσυχίαν· μελέτην τῶν θείων λογίων· τή-
 ρησιν καρδίας ἐκ ρυπαρῶν λογισμῶν· ἐργασίαν τὴν
 κατὰ δύναμιν· ἐγκράτειαν· ὑπομονήν· ἐξαγορείαν τῶν
 τῆς καρδίας κρυπτῶν λογισμῶν· ταῦτα πάντα καθωμο-
 λόγησα, καὶ διεψευσάμην τῶν ὑποσχέσεων· ταῦτα συ-
 νεθέμην, καὶ οὐδὲ ἐν ἑξ αὐτῶν ἐξεπλήρωσα.

Κυρίε μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· ὁ μακρόθυ-
 μος καὶ ἀνεξίκακος, καὶ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμα-
 σί σου· ὁ ὀδηγήσας με πρὸς τὴν ἀγγελικὴν διαγωγὴν·
 καταξίωσόν με ἀπὸ τὴν σήμερον εἰλικρινῶς σοι λα-
 τρεῦσαι ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις· πρὸς τὸ ποιῆσαι τινὰ
 καρπὸν τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἐπάξιον· καὶ δια-
 τηρῆσαι τὸ μοναδικὸν ἐπάγγελμα ὁσίως καὶ τὰς ἱεράς
 συνθῆκας ἀμώμους καὶ ἀμολύντους· καὶ ἔνδυσόν με, τῷ
 μοναδικῷ μὲν χιτῶνι, τὴν σὴν δικαιοσύνην· τὴν σὴν
 ἀήττητον χάριν· τῷ δὲ κουκουλίῳ, καθόπλισόν με τῇ
 ταπεινοφροσύνῃ· τῇ ἀκακίᾳ καὶ τῇ ἀπαθείᾳ· τῷ δὲ
 σταυροφόρῳ ἀναλάβω, σταυροῦσθαι τῷ κόσμῳ καὶ
 ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκός· πᾶσαν ἔννοιαν ἀγαθὴν
 ἀναλάβεσθαι, καὶ τὰ ἐναντία ἀποβαλέσθαι καὶ καθη-

λωθῆναι· καὶ πᾶσαν θλίψιν ὑποφέρειν μεγαλοψύχως, εὐχαρίστως καὶ ὑπομονητικῶς· τῇ δὲ ζώνῃ, τὴν νέκρωσιν τοῦ σώματος περιφέρειν, καὶ δεδέσθαι τὸ θυμικόν, τὸ ἐπιθυμητικόν καὶ τὸ λογιστικόν· καὶ ὑποτετάχθαι τὸ πάθη τῷ ἀπαθεῖ καὶ εὐλαβεῖ λογισμῷ· τῷ δὲ παλλίῳ, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐκ τῶν γῆϊνων ἐπαίρεσθαι· τὰ ἄνω σκοπεῖν· τὰ ἄνω φρονεῖν, καὶ τοῖς ἀσωμάτοις συναμιλλᾶσθαι· τοῖς δὲ σανδαλίοις, καταπατεῖν τὴν τοῦ νοητοῦ δράκοντος κεφαλὴν, καὶ τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδεύειν ὁδόν, μέχρι τῆς ἐσχάτης μου ἡμέρας, ὥρας καὶ ἀναπνοῆς· ὅπως ἀγγέλοις ἀγαθοῖς τὴν ψυχὴν μου ἀναθῶ· καὶ τῶν τελωνίων τοῦ ἀέρος ἐλευθερωθῶ· καὶ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἀμαρτημάτων καταξιωθῶ· καὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγίοις συναριθμηθῶ· ἐπιτύχω τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.

Εὐσπλαχνοτάτη τοῦ γλυκυτάτου μου Ἰησοῦ Μήτηρ, ἐγγυήτρια καὶ ἀκαταίσχυντέ μου ἐλπίς, πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀθλίου, ἵνα εἰσακούσῃ μου τῆς πενιχρᾶς δεήσεως ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου.

Παμμέγιστε ταξιάρχα Μιχαήλ, ἐγγυητά μου καὶ ρύστα, πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἅγιε ἄγγελε, φύλαξ μου καὶ φρουρέ, πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ.

Πάντες ἅγιοι ἄγγελοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· θεοκήρυκες ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· ἀγιώτατοι πατέρες μου, ἱεράρχαι καὶ ἐγγυηταί μου, Βασίλειε, Γρηγόριε, Ἰωάννη, Χρυσόστομε καὶ Νικόλαε θαυματουργέ, καὶ πάντες ἱεράρχαι καὶ ἱερομάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· ἅγιοι μάρτυρες καὶ ὁμολογη-

ταί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· ὅσοι θεοφόροι πατέρες μου, Ἀντώνιε, Εὐθύμιε, Σάββα, Θεοδόσιε, Ὀνούφριε, Βαρλαάμ, Ἰωάσαφ, Ἀθανάσιε, Πέτρε καὶ Εὐθύμιε, καὶ πάντες οἱ ὅσοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· πάντες οἱ ἅγιοι οἱ ἀπ' αἰῶνος πολυτρόπως εὐαρεστήσαντες τῷ Κυρίῳ μου, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναπολογήτου καὶ ἁμαρτωλοῦ ὑπὲρ παντός τοὺς ἀπ' αἰῶνας ἁμαρτωλοὺς· ὧν τὰς ἰκεσίας καὶ παρακλήσεις εἰσάκουσον καὶ πρόσδεξαί με, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, συγχώρησόν μοι εἴ τι σοι ἥμαρτον ἀπὸ γεννήσεώς μου καὶ μέχρι τῆς νῦν ἡμέρας καὶ ὥρας· λόγῳ· ἔργῳ· γνώσει· ἀγνοίᾳ· κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν καὶ πάσῃ μου τῇ αἰσθήσει· ἐλέησον καὶ συγχώρησον καὶ τοὺς πατέρας καὶ ἀδελφούς μου καὶ πάντας τοὺς πανταχόθεν μοναχοὺς καὶ ἱερεῖς, καὶ ἐμοὺς γονεῖς τε καὶ προσφιλεῖς· τοὺς διακονοῦντας ἡμῖν καὶ διακονήσαντας· τοὺς εὐχομένους ἡμῖν καὶ ἐντειλαμένους ἡμῖν εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν· τοὺς ἀγαπῶντας καὶ μισοῦντας ἡμᾶς· οὓς ἔβλαψα ἢ ἐλύπησα ἢ κατηρασάμην, καὶ τοὺς τὰ ἴδιά μοι ποιοῦντας ἢ ποιήσοντας· καὶ χάρισαι ἡμῖν τὰ συμφέρονται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς εὐδοκεῖ ἡ φιλανθρωπία σου· καὶ ἀνάπαυσον τοὺς ἀπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν· καὶ δι' εὐχῶν πάντων, οἰκτείρησόν μου τὴν ἀθλιότητα, καὶ ποιήσόν με οἶον θέλεις, κἂν θέλω, κἂν μὴ θέλω· καὶ καταξιώσόν με ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μεταλαμβάνειν τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων σου· καὶ μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκρισιν γένοιντό μοι, ἀναξίως τούτοις προσερχομένῳ· ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς

ἀπαλλαγὴν τῶν αἰωνίων κολάσεων· καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ἀτελευτήτου ζωῆς· ἐν ἧ σύνταξόν με μετὰ πάντων τῶν σοὶ ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· ὅτι πρέπει σοι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος· ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐκ τῶν πάντων προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

+ Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅτι ἔνεστι τὸ ἔργον.

+ ἀεὶ ἀμαρτάνοντες, ἀεὶ ὀφείλομεν ἐξομολογεῖσθαι· καὶ εἰ οὐ πάντες πεπράχαμεν ὅσα εἴρηνται, ἀλλ' οὖν διὰ τοῦ λογισμοῦ ἀεὶ αὐτὰ πράττομεν· ἐγὼ δὲ αὐτά, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἔπραξα καὶ πράττω· καὶ εὐξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ, πατέρες μου ἅγιοι.

¹ Καὶ ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς εὐχαριστοῦμε τὸν Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀρχιμ. Ναθαναὴλ γιὰ τὴν παρασχεθεῖσα εὐλογία τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀνεκδότου Ἐξομολογητικῆς Εὐχῆς ἀπὸ τὸν αὐτόγραφο κώδικα τοῦ Ὁσίου Θεοφίλου τῆς Μονῆς Ἰβήρων (χφ. ἀρ. 809). Τὴν μεταγραφὴν εὐγενῶς μᾶς παρεχώρησε ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν τοῦ ΕἰΕ κ. Κρίτων Χρυσοχοῖδης, τὸν ὁποῖο ὡσαύτως θερμῶς εὐχαριστοῦμε.

² Στὸ περιθώριο: Δέξαι, Ἰησοῦ μου, ἐξομολόγησιν τοῦ τόδε γράψαντος τὸ πυκτίον καὶ δὸς λύσιν, Ἰησοῦ μου, τῶν ἐκφερομένων πάντων.

³ Στὸ περιθώριο: ὅστις κατ' ἐμὲ τὰς ἑαυτοῦ συνταγὰς καὶ συνθηκὰς ἠθέτησε, ἀδιαλείπτως μὴ παυσάσθω λέγειν τὴν προσευχὴν μετ' ἐκτενείας καὶ μεγάλως ἐν τῇ αὐτοῦ ἐξόδῳ ὠφελήθησιν καὶ συγχωρήσεως τῶν αὐτοῦ ἀγνοημάτων τεύξεται.

